

מאי חייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה אילימא כשם שמברך על הטובה הטוב והמטיב
כך מברך על הרעה הטוב והמטיב והתנן על בשורות טובות אומר הטוב והמטיב על בשורות רעות
אומר ברוך דיין האמת אמר רבא לא נצרכה לאלא לקבולינהו בשמחה

שוב פעם אחת היו עולים לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית
קודשי הקודשים, התחילו הם בוכים ורבי עקיבא משחק

"?אמרו לו: "מפני מה אתה משחק

"?אמר להם: "מפני מה אתם בוכים

"?אמרו לו: "מקום שכתוב בו- "והזר הקרב יומת" (במדבר י"ח), עכשיו שועלים הילכו בו, ולא נבכה

אמר להם: "לכך אני משחק, שנאמר- "ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו" (ישעיהו ח') -וכי מה
ענין אצל אוריה אצל זכריה, והלא אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני? אלא תלה הכתוב (המקרא) נבואתו של זכריה
בנבואתו של אוריה. באוריה נאמר: "לכן בגללכם ציון שדה תתרש וירושלים עִיִן תהיה והר הבית לבמות יער" (מיכה ג').
בזכריה נאמר: "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים" (איכה ד'). עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה הייתי מתיירא שלא
"תתקיים נבואתו של זכריה. עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה, בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת

"ובלשון הזה אמרו לו: 'עקיבא, ניתמתנו! עקיבא! ניתמתנו

(תלמוד בבלי)

"קיימות שאם זרכי תגובי מוז משקד האחות, אסקוד במצלות הייאוש ונגדכדוק, זו אונג זרכנו כדז ועיקר, אזא
נאריק קנה נגדרכים האחרות אבטאות אונטיות, אב האחות משוכחת מן השנייה הראשונה אביטה אז עבר
האור שאחרי החושק, הטיב שמעבר ארע, ומתעלמת מעצם קיום נרע - זו נגדכ הקדוה קפי העם
אזכאות את חצי הכוס המלאה

אב יש זרכ טובה ממנה, וזוגי זרכו שז רבי עקיבא שיוש קרע כמנו אמתחלקות כיזוע, כאשר אגם נמצא
קקשי וקמשר גוא מאלה כוחות נפש שאזכא המשבר אז היו באים איזי קיטוי קצומה אחיז שעובר מסוד קשה
ומייגע ניתן זומר שזמרות ובעצם כלכות אונת קשיים, גוא יוצא חיז אחוש וטוב יותר

ניתן אפוא אסכ זומר שקדק האונטיות הראשונה נשארים חלקים, קעז שקדכו שז רבי עקיבא יוצאים
מחולקים קעזומנו קפתח שנה חדשה, מי ייתן ונגע אמות גסתכאות זו עז המציאות, גס בחיי גיוס יוס נפרטים וכן
בחיי האומה גסתכאות שנוככת משבר אמשר

בתקווה שמשברים אלו נצא מאוחדים ומחולקים מוז האתגרים העומדים לפנינו יתמלא אורנו